

Mál nr. 102/1999

**M og
Vátryggingafélagið V v/A og
Vátryggingafélagið Y v/ábyrgðartryggingar hests.**

Umferðaróhapp á Hvammsvegi á móts við Nautaflatir í Ölfusi þ. 12.3. 1999.

Gögn.

1. Málskot móttekið 23.4.1999 ásamt bréfi dags. 6.4.1999.
2. Lögregluskýrsla dags. 22.3.1999.
3. Símbréf eiganda hests dags. 15.2.1999.
4. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingarfélaganna nr. 230/1999.

Málsatvik.

M segist hafa ekið bifreiðinni A á um 80 km. hraða á Hvammsvegi á móts við Nautaflatir í Ölfusi og ekið á hest með þeim afleiðingum, að hesturinn drapst. M segir, að þetta hafi atvikast þannig, að hesturinn hafi stokkið upp á veginn hægra megin við A og í veg fyrir A með framangreindum afleiðingum, en auk þess hafi A skemmst við umferðaróhappið. M segir lausagöngu stórgripa þ.á.m. hrossa bannaða í Ölfusi og hafi svo verið um árabíl og hafi bannið verið virt að mestu leyti af bændum, sem búi í Ölfusi, en öðru máli gegni um þá sem búsettir séu t.d. í Reykjavík. M. segist þekkja vel til þessara mála þar sem hann er hreppstjóri. Umrætt hross hafi verið í eigu manns í Reykjavík og hafi það verið á lausagöngu ásamt fleirum í einhverja daga áður en óhappið varð. Eigandi hestsins segist koma á jörð sína í Ölfusi þrisvar í mánuði til að fylgjast með hestunum, sem þar eru, en tengdadóttir hans fari flesta daga.

Álit.

Eigandi hestsins sem drapst í umferðaróhappinu getur um það í bréfi sínu hvernig eftirliti með hestum hans er háttað. Eigandi hestsins getur þess hins vegar ekki að varsla hesta hans sé með fullnægjandi hætti þannig að virt sé bann við lausagöngu hesta í Ölfushreppi þar sem umferðaróhappið varð. Í málum sem þessum stendur það eigendum dýra, sem verða fyrir bifreiðum, að sýna fram á, að vörslur og gæsla dýranna sé fullnægjandi þannig, að ekki komi til lausagöngu þeirra nema vegna sérstakra óviðráðanlegra atvika og/eða óhappatílvika. Ófullnægjandi varsla dýra, sem bann liggur við að gangi laus getur ein og sér orðið til þess að sök verði felld á eiganda dýrsins eða vörsluaðila þess. Þar sem að eigandi hestsins hefur ekki sýnt fram á, að vörslur hestsins og gæsla hafi verið fullnægjandi í umrætt sinn þykir hann bera sök í máli þessu. Miðað við fortakslaust bann við lausagöngu hesta í Ölfusi þykir rétt, að M fái tjón á bifreið sinni bætt úr ábyrgðartryggingu eiganda hestsins. Skv. 88.gr. umferðarlaga nr. 50/1987, skal sá sem ber ábyrgð á skráningarskyldu ökutæki bæta það tjón, sem hlýst af notkun þess. Heimild er til þess í 3.mgr. 88. gr. umfl. að fella niður bætur eða lækka þær þegar um munatjón er að ræða, hafi sá sem fyrir tjóni varð verið meðvaldur að því af ásetningi eða gáleysi. Í máli þessu eins og að ofan greinir hefur eigandi hestsins ekki sýnt fram á, að vörslur hans hafi verið með viðunandi hætti og ber því að fella niður bætur til hans sbr. 3.mgr. 88.gr. umfl.

Niðurstaða.

Eigandi hestsins bæti tjón á bifreið M. Bætur til eiganda hestsins eru felldar niður með vísan til 3. mgr. 88.gr. l.nr. 50/1987 umferðarlaga.

Reykjavík 8.6.1999.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.